

ikke et sådant permanent organ nedsat, som her foreslås, og hvor en enkelt repræsentant for partiet kan kræve dette tilsynsudvalg indkaldt i tide og utide.

Den aktuelle situation, hvor Finanstilsynet i en række konkrete tilfælde er hængt ud og mistænkeliggjort for ikke at være uafhængigt og uvildigt, er til gengæld et problem. Og det har vi sagt at vi mener det bør være i alle partiers interesse at få afdramatiseret eller klarlagt – alt efter temperament – ved en hurtig og udramatisk undersøgelse, hvor f.eks. en almindeligt respekteret jurist får adgang til de fortrolige oplysninger, som andre er afskåret fra, og så kan videregive sine konklusioner.

Vi er trætte af store undersøgelseskommissioner og bagstræberisk arkæologi. Vi ønsker at se fremad. Men Finanstilsynet skal selvfølgelig operere på lovens grundlag, og det skal offentligheden også have vished for er tilfældet.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Er hr. Bendt Bendtsen ikke enig i, at hvis en minister – og lad mig helt tilfældigt tage en partifælle til hr. Bendt Bendtsen: den tidligere industriminister Anne Birgitte Lundholt – direkte har været involveret i, at Finanstilsynet har lavet noget, der ikke er i overensstemmelse med reglerne, så har vi her i Folketinget et ubændigt behov for at få at vide, om det var tilfældet?

Der nikkes. Men hvordan skal vi så det, hvordan skal vi få den viden frem? For hver eneste gang vi spørger, bliver vi bremset af den nuværende minister, som siger: Det må jeg ikke sige noget om, for det er fortroligt.

Kunne vi ikke få et svar fra De Konservative? Er det bare læbebekendelser, at man ønsker at få undersøgt sagerne og få placeret et ansvar? For når det kommer dertil, at vi skal diskutere, hvordan vi får de redskaber, der er nødvendige, så får vi ikke noget svar.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Som jeg har forstået hr. Frank Aaens forslag, går det ud på, at hvis der opstår særlige sager, skal der være et særligt udvalg i Folketinget, som kan få indsigt i de fortrolige papirer. Men de særlige sager, der måtte opstå, opstår jo på grund af f.eks. sådan noget som det, der skete i Hafniasagen, og i den anledning er det selvfølgelig ministerens forpligtelse også at være opmærksom på de ting, der i en sådan sag kommer frem i medierne, og dermed også at vurde-

re, om der er foregået et eller andet problematisk.

Og der er et specielt notat i den sammenhæng, som har stor interesse for hr. Frank Aaen, et notat af 3. juli 1992 til den daværende industriminister. Og jeg har sagt i Erhvervsudvalget, at hvis der efter min opfattelse havde været grundlag for at tro, at nogen havde gjort noget ulovligt i den sammenhæng, skulle jeg selvfølgelig gøre noget. Men der er ikke grundlag for at gøre noget, og derfor er der heller ikke grundlag for at insinuere, at den daværende industriminister har forholdt sig forkert på det pågældende tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det, som økonomiministeren står her og beder Folketinget om, er, at vores tilsyn med regeringens embedsførelse skal bestå i, at vi skal stole på, at ministeren har været til bunds i det hele og har fortalt Folketinget alt. Men det her er ikke rettet personligt mod nogen minister; det er bare for at fastslå, at sådan kan et tilsyn ikke fungere, og det er historien fyldt med eksempler på.

Et tilsyn kan ikke fungere bare på basis af tilid til, at vi får alt at vide, og det tror jeg i virkeligheden også at økonomiministeren er fuldstændig enig i, så derfor opfatter jeg ikke det sidste indlæg som noget modargument mod vores forslag.

Christine Antorini (SF):

Da SF's ordfører, hr. Ole Sohn, ikke kan være til stede, vil jeg på hans vegne fremføre følgende:

På baggrund af de hidtidige erfaringer med tavshedsbestemmelserne i den finansielle tilsynslovgivning har det været svært eller umuligt at føre kontrol med tilsynsmyndighederne og den ansvarlige minister. Sagerne omkring Færøbanken og Hafnia har vist dette.

Derfor foreslår Enhedslisten etableret et tilsynsudvalg, der har til opgave at føre parlamentarisk kontrol med Finanstilsynets virksomhed.

Udvalget skal i sager af en vis betydning kunne føre tilsyn med, at lovgivningen overholdes. Og udvalget skal som et led i arbejdet sikre adgang til tilsynsmyndighedernes sagsbehandling, hvorfor det er påkrævet, at udvalgets medlemmer er underlagt tavshedspligt efter straffelovens bestemmelser.